

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1962-1963.

16 JULI 1963.

WETSONTWERP

tot vaststelling van de wedden van de bedienaars van de katholieke, protestants-evangelische, anglicaanse en israëlitische erediensten.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE JUSTITIE ⁽¹⁾, UITGEBRACHT
DOOR DE HEER HERMANS.

DAMES EN HEREN,

Artikel 117 van de Grondwet bepaalt dat de wedden en pensioenen van de bedienaars van de eredienst ten laste zijn van het Rijk.

Sedert 1838 zijn steeds de wedden van de bedienaars van de katholieke eredienst door een wet vastgesteld, terwijl deze van de bedienaars der andere erediensten vastgesteld werden bij koninklijk besluit.

Voor de eerste maal wordt hieraan thans een verandering gebracht en de Regering stelt voor in dezelfde wet de wedden te regelen van de bedienaars van al de erediensten.

Ook wordt in dit wetsontwerp voorgesteld een gelijke wedde te hechten aan functies die hiërarchisch verschillend zijn, zodat het aantal bezoldigings-bedragen zeer vermindert wordt.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Pierson.

A. — Leden : de heren Charpentier, Cooreman, De Gryse, Mevr. De Riemaecker-Legot, de heren Herbiet, Hermans, Lefère, Moyersoën, Robyns, Saint-Remy, Smedts. — Mevr. Copée-Gerbinet, de heren Gruselin, Hossey, Mevr. Lambert, de heren Merlot, Nazé, Pierson, Mevr. Prince, de heer Sebrechts, Mevr. Vanderveken-Van de Plas. — De heren Jeunehomme, Vanderpoorten.

B. — Plaatsvervangers : de heren Fimmers, Kiebooms, Lebas, Meyers, Parisis, Servais. — Dejardin, Feyaerts, Mevr. Fontaine-Borguet, Groesser-Schroyens, N... — De heer Janssens.

Zie :

614 (1962-1963) :

— N° 1: Wetsontwerp.

Chambre des Représentants

SESSION 1962-1963.

16 JUILLET 1963.

PROJET DE LOI

fixant les traitements des ministres des cultes catholique, protestant-évangélique, anglican et israélite.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE ⁽¹⁾,
PAR M. HERMANS.

MESDAMES, MESSIEURS,

L'article 117 de la Constitution dispose que les traitements et pensions des ministres des cultes sont à la charge de l'Etat.

Depuis 1838, les traitements des ministres du culte catholique ont toujours été fixés par la loi, alors que ceux des ministres des autres cultes étaient fixés par arrêté royal.

C'est la première fois qu'il y est actuellement dérogé et le Gouvernement propose de régler par une même loi les traitements des ministres de tous les cultes.

Le présent projet de loi prévoit en outre un même traitement pour des fonctions hiérarchiquement différentes, ce qui entraîne une diminution très sensible du nombre des taux de rémunération.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Pierson.

A. — Membres : MM. Charpentier, Cooreman, De Gryse, Mme De Riemaecker-Legot, MM. Herbiet, Hermans, Lefère, Moyersoën, Robyns, Saint-Remy, Smedts. — Mme Copée-Gerbinet, MM. Gruselin, Hossey, Mme Lambert, MM. Merlot, Nazé, Pierson, Mme Prince, M. Sebrechts, Mme Vanderveken-Van de Plas. — MM. Jeunehomme, Vanderpoorten.

B. — Suppléants : MM. Fimmers, Kiebooms, Lebas, Meyers, Parisis, Servais. — Dejardin, Feyaerts, Mme Fontaine-Borguet, Groesser-Schroyens, N... — M. Janssens.

Voir :

614 (1962-1963) :

— N° 1: Projet de loi.

H. — 512.

Voor de kanunniken van het aartsbisdom en het bisdom, de secretarissen van het aartsbisdom en het bisdom wordt een zelfde wedde voorgesteld terwijl voor de pastoors, de kerkbedienaars, de kapelaans en de onderpastroors eveneens een zelfde wedde wordt voorzien.

De Minister heeft de aandacht gevestigd op het feit dat de herwaardering van de wedde ingaat op 1 juli 1962 en haar plaats vindt in het kader van de algemene revalorisatie van het openbaar ambt, dat de algemene verhoging ongeveer 50 % bedraagt in vergelijking met de regeling van 1950 voor de lagere geestelijkheid en ongeveer 40 % voor de middenfuncties.

De Minister wees er ook op dat de wedde van de predikant-voorzitter van de synode en van de groot-rabbin gevoelig verhoogd werd om gelijke tred te houden met de hoofden van de katholieke eredienst.

Uw verslaggever heeft een amendement ingediend op het ontwerp waarbij bepaald wordt dat het bedrag van 73 000 frank voorzien in artikel 1, 2 en 4, zou gebracht worden op 84 000 frank.

Dit amendement werd medeondertekend door onze collega's Mevr. De Riemaecker, en de heren Charpentier, Cooreman en Smedts.

De indieners van dit amendement hebben doen opmerken dat het bedrag van 73 000 frank, wanneer hiervan worden afgetrokken de belastingen, de vergoeding te betalen aan de kas voor kinderbijlagen, het loon voor een dienstmeid, en allerlei andere uitgaven waartoe de geestelijkheid verplicht is, er werkelijk niet voldoende overblijft om op een bescheiden wijze te leven. Ze hebben ook medegedeeld dat het casueel, dit is de vergoeding die betaald wordt voor lijkdiensten, huwelijksmissen en gewone misintenties in zeer vele parochies slechts een paar duizend frank opbrengt voor de bedienaars.

Ze oordeelden dat 84 000 frank als een minimum moet beschouwd worden en dat het redelijk zou zijn dit cijfer te behouden.

Een lid deed opmerken dat de voorgestelde wedde voor een pastoor lager is dan deze voor een opsteller en dat men toch niet uit het oog mag verliezen dat al de bedienaars van de katholieke eredienst in het bezit zijn van een diploma dat men mag vergelijken met dit van licentiaat.

De Minister heeft hierop geantwoord dat het bedrag van 84 000 frank redelijk kan schijnen doch dat hij rekening heeft gehouden met het feit dat de vergoeding van pastoors en onderpastroors niet als een volledige wedde mag worden beschouwd, dat er immers het casueel bestaat en dat in de meeste bisdommen er een compensatiekas bestaat.

Anderzijds dient aan deze vergoeding de haard- en standplaatstoelage te worden toegevoegd uitgekeerd aan degenen die een wedde trekken die onder een bepaald minimum valt. Deze vergoeding bedraagt thans ongeveer 670 frank per maand.

De Minister van Binnenlandse Zaken en het Openbaar Ambt heeft de verklaring van de Minister van Justitie bevestigd.

Hij heeft onderstreept dat er een tendens bestaat om de vergoedingen van de bedienaars van de katholieke eredienst te vervangen door een volwaardige wedde, gezien het casueel steeds maar vermindert.

Aldus zouden in de toekomst deze vergoedingen, thans toegekend aan deze bedienaars, omgevormd worden tot een wedde en dus gevoelig verhoogd.

Voor de Regering kan deze wijziging, die beantwoordt aan een werkelijke restructuratie, niet onder ogen worden gezien dan in het kader van hetgeen zich moet voltrekken voor het gehele Rijkspersoneel wanneer de huidige fase van eenvoudige revalorisatie zal beëindigd zijn.

Il est proposé un même traitement pour les chanoines d'archevêché et d'évêché, pour les secrétaires d'archevêché et d'évêché; il en est de même pour les curés, les desservants, les chapelains et les vicaires.

Le Ministre a attiré l'attention sur le fait que la revalorisation du traitement prend cours le 1er juillet 1962 et se fait dans le cadre de la revalorisation générale de la fonction publique; que la majoration générale, accordée au bas clergé se monte à 50 % environ par rapport au régime de 1950, tandis qu'elle se situe aux environs de 40 % pour les fonctions moyennes.

Le Ministre fait également observer que les traitements du pasteur-président du synode et du grand rabbin ont été sensiblement augmentés afin d'établir un certain parallélisme avec les traitements des chefs du culte catholique.

Votre rapporteur a présenté un amendement au projet et tendant à porter à 84 000 francs le montant de 73 000 francs visé aux articles 1, 2 et 4.

Cet amendement a été contresigné par nos collègues, Mme De Riemaecker et MM. Charpentier, Cooreman et Smedts.

Les auteurs de cet amendement ont fait observer que du montant de 73 000 francs, après déduction des impôts, de la cotisation à la caisse d'allocations familiales, du salaire d'une servante et de diverses autres dépenses auxquelles se voit astreint le clergé, il ne reste vraiment pas assez pour vivre modestement. Ils ont également rappelé que le casuel, c'est-à-dire les montants payés pour les services funèbres, les messes de mariage et les messes d'intention ordinaires, dans de nombreuses paroisses, ne rapporte aux ministres que quelques milliers de francs.

Ils ont estimé que le taux de 84 000 francs était à considérer comme un minimum et qu'il serait raisonnable de retenir ce chiffre.

Un membre a fait observer que le traitement proposé pour les curés était inférieur à celui d'un rédacteur, et qu'il ne pouvait cependant pas être perdu de vue que tous les ministres du culte catholique sont porteurs d'un diplôme comparable à celui de licencié.

Le Ministre a répondu que le montant de 84 000 francs pouvait paraître raisonnable, mais qu'il a tenu compte du fait que l'indemnité des curés et des vicaires ne pouvait être considérée comme un traitement complet. En effet, il y a le casuel et, dans la plupart des évêchés, il existe une caisse de compensation.

D'autre part, il convient d'ajouter à cette indemnité l'allocation de foyer et de résidence, payée à ceux qui touchent un traitement inférieur à un minimum déterminé. Cette allocation s'élève actuellement à environ 670 francs par mois.

La déclaration du Ministre de la Justice a été confirmée par son collègue de l'Intérieur et de la Fonction publique.

Il a souligné qu'il existe une tendance à remplacer les indemnités des ministres du culte catholique par un traitement complet, le casuel diminuant de jour en jour.

Ainsi, lesdites indemnités, octroyées actuellement à ces ministres, seraient transformées à l'avenir en traitement et dès lors augmentées sensiblement.

Pour le Gouvernement, cette modification, qui correspond à une véritable restructuration, ne peut être envisagée que dans le cadre de ce qui doit se réaliser pour l'ensemble des agents de l'Etat lorsque la phase actuelle de simple revalorisation sera terminée.

De fase van restructuratie zal het werk zijn der jaren 1964 en 1965 en zal bijzonder gesteund zijn op de studies betreffende de ontleding der functies.

Een lid drong erop aan dat het amendement zou ingetrokken worden, op voorwaarde dat de heer Minister dezelfde verklaring zou herhalen in openbare vergadering.

De Minister verklaarde zich hiertoe bereid en het amendement werd ingetrokken.

Het eerste artikel is dan eenparig goedgekeurd.

De overige artikelen en het gehele ontwerp zijn vervolgens eenparig goedgekeurd evenals dit verslag.

De Verslaggever,
F. HERMANS.

De Voorzitter,
M.-A. PIERSON.

C'est en 1964 ou en 1965 que l'on en arrivera à la phase de la restructuration. Elle se basera principalement sur les études concernant l'analyse des fonctions.

Un membre a insisté pour que l'amendement soit retiré, à condition que le Ministre répète cette déclaration en séance publique.

Le Ministre s'est déclaré disposé à agir de la sorte et l'amendement a été retiré.

L'article premier est ensuite adopté à l'unanimité.

Les autres articles ainsi que l'ensemble du projet et le présent rapport sont ensuite adoptés à l'unanimité.

Le Rapporteur,
F. HERMANS.

Le Président,
M.-A. PIERSON.